

© Copyright by Pracownia Edukacyjno-Artystyczna Skene 2023

ISBN 978-83-63171-37-7

Wydawca wyraża zgodę na kopiowanie tekstu na potrzeby wystawienia przedstawienia przez nabywcę scenariusza. Zakup scenariusza upoważnia wyłącznie do wykorzystania go podczas występów niekomercyjnych. W przypadku występów komercyjnych konieczny jest zakup licencji. Zabronione jest również rozpowszechnianie scenariusza (poza pracą nad jego wystawieniem).

Występują:

Maja	Szpieg 2
Dwoje uczniów – dziennikarzy	Szpieg 3
Kilku jaskiniowców	Kasia
Szpieg 1	Szymon

Środkowe sceny spektaklu można dowolnie przedstawiać i/lub usuwać. Można też dodać własne, na przykład odnoszące się do lokalnej historii.

Scenografia: Stół z czterema krzesłami, z przodu miejsce wolne na taniec jaskiniowców.

Scena 1

Wstęp

Maja przechodzi między widzami i wchodzi na scenę. Ma założony plecak. Po dojściu na scenę kładzie go na ławce, wyciąga z niego kartkę i zaczyna czytać.

Maja

Polecenie. Opisz przedmiot, który do Ciebie należy, i kilka zdarzeń z nim związanych. Postaraj się zaciekawić czytelnika. (*chrząka*) Mój plecak to moje tajemnice. Opowiem wam kilka, ale musicie zachować to dla siebie. (*wskazuje miejsce na plecaku*) Tu była plama, już jest przyblakła. Powiem tylko tyle. Wiem, że jednak sok wiśniowy warto zakręcać. A jak nakrętka się zgubi, to lepiej wypić do końca. Ja nie wypiałam. Ale myślałam, że trzymam plecak zawsze w pionie. Też już wiem, że nie. I jeszcze trzeciej rzeczy się nauczyłam. Że niektóre plamy ciężiej schodzą. (*wskazuje kolejne miejsce*) Zapach tutaj to perfumy mojej mamy, bo przedtem średnio w tym miejscu pachniało. Pod spodem była kanapka, która przetrwała wakacje. Może inaczej, nie do końca przetrwała. Mama mówiła, że chyba robiłam eksperyment z biologii. (*wskazuje kolejne miejsce*) Tu było małe rozdarcie, które musiałam zszyć. I już wiem, że jednak lepiej przechodzić bramą niż przez płot.

[Możliwość dołączenia dalszej części tekstu Mai i krótkiego wywiadu z dziećmi i nauczycielami:]

Maja

Druga część zadania. Zapytaj pięć osób o ich wspomnienia związane z plecakami.

Wersja 1:

Maja rusza w stronę widowni i przepytuje pięć osób, uczniów i nauczycieli, na przykład:

Jaka jest twoja ulubiona rzecz z plecaka?

Co mogłoby mnie zaskoczyć w pani torebce?

Wersja 2:**Maja**

Ale co ja się będę męczyć. Pomocnicy!

Dwójka uczniów rusza w stronę widowni i przepytuje pięć osób, uczniów i nauczycieli, na przykład:

Dzień dobry, jestem z dziennikarzem z gazety Newsy z [tu nazwa szkoły]. Jaka jest twoja ulubiona rzecz z plecaka?

Co mogłoby mnie zaskoczyć w pani torebce?]

Maja

Na zakończenie mogę więc stwierdzić, że mój plecak bardzo dużo wie o mnie. Ja o nim też. (*niepokoi ją coś na plecaku*) Ale co tu jest? Czy to wyrzucenie zawsze było? To chyba da się przycisnąć.

Maja przyciska coś z wysiłkiem na plecaku. Zaczyna się coś tajemniczego dziać. Można to uzależnić od możliwości technicznych, np. zmiana światła, muzyka, Maja kręcąca się wokół. Następnie wszystko to urywa się.

Scena 2

Prehistoria

Maja słyszy, że ktoś się zbliża, i odsuwa się na bok. Na scenę wchodzi kilkoro dzieci ubranych w sposób przypominający jaskiniowców. Ustawiają się w kręgu.

Jaskiniowiec

Mamy za zadanie poćwiczyć taniec przed polowaniem. Ustawiamy się wszyscy. Start.

Taniec może obejmować kilka powtarzanych ruchów (wszyscy tak samo albo indywidualnie). W tle można puścić muzykę.

Jaskiniowiec

Stop. Dobrze, a teraz to samo, ale jakbyśmy mieli o wiele więcej czasu. (*końcówkę zdania może wypowiedzieć przesadnie wolno*)

Wykonują te same ruchy, ale w wolniejszym tempie. Muzyka również zwalnia.

Jaskiniowiec

Stop. A teraz się spieszymy, bo mamut w oddali. (*drugie zdanie może być w przyspieszonym tempie*)

Taniec kończy się.

Maja (*podchodząc do grupy*)

Wspaniale. Wspaniale. Nawet u nas w domu kultury nie mają takich realistycznych strojów. I ta choreografia.

Maja zaczyna klaskać. Jaskiniowcy patrzą na siebie i też zaczynają klaskać. Podchodzą do Mai, przyglądają jej się ze zdziwieniem. Mogą nieśmiało dotykać plecaka.